

Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 26. lipca 1914.

Treść: № 156. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące czasowego rozciągnięcia sądownictwa wojskowego na osoby cywilne.

156.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 25. lipca 1914,

dotyczące czasowego rozciągnięcia sądownictwa
wojskowego na osoby cywilne.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Jurysdykcya karna nad osobami, które po rozpoczęciu się mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia cesarskiego dopuszczają się w okręgu terytoryalnym wojskowym, objętym zarządzeniem mobilizacyjnym, czynów karygodnych, wymienionych w § 2., przeniesiona zostaje na sądy obrony krajowej.

W miejsce sądów obrony krajowej wchodzi wyjątkowo sądy armii wspólnej, jeżeli sądownictwo karne obrony krajowej z powodu wydarzeń wojennych nie może być w poszczególnych wypadkach wykonywane.

§ 2.

Wspomniane czyny karygodne są:

1. zdrada główna (§§ 58. do 62. pow. ust. karn.), obraza majestatu (§ 63.), obraza członków domu cesarskiego (§ 64.), zakłócenie spokoju pu-

blicznego (§ 65.), bunt (§§ 68. do 72.), rozruch (§§ 73. do 75.), gwałtowne działanie przeciw zgromadzeniu, powołanemu przez rząd do obradowania nad sprawami publicznymi, przeciw sądowi lub innej władzy publicznej (§§ 76., 77., 80.), złośliwe uszkodzenie kolei żelaznych, należących do niej urządzeń, środków do przewozu, maszyn, przyborów lub innych przedmiotów, służących do ruchu (§§ 85., lit. c, i 86.), złośliwe działania i zaniechania, popełnione na kolejach żelaznych wśród okoliczności, szczególnie niebezpiecznych (§§ 87. i 88.), złośliwe uszkodzenia lub naruszenia telegrafów państwowych (§ 89.), wspieranie zbrodni przez ukrywanie zbiega wojskowego lub danie mu innej pomocy (§§ 220., 221.);

2. gwałtowne targnięcie się na osoby urzędowe lub niebezpieczne pogrożki względem tychże w sprawach urzędowych (§§ 81., 82. pow. ust. karn.), morderstwo (§§ 134. do 138.), zabójstwo (§§ 140. do 142.), ciężkie uszkodzenie cieleśne (§§ 143., 152. do 157.), rabunek (§§ 190. do 196.), jeżeli odnośne czyny karygodne popełniono na osobach, odbywających czynną służbę w armii, w marynarce wojennej, w obronie krajowej, w pospolitem ruszeniu, na organach żandarmeryi polnej lub na innych osobach, należących do żandarmeryi, o ile te ostatnie pozostają w zorganizowanej wojskowo służbie dla ochrony kolei żelaznych lub telegrafów (telefonów), albo też w zorganizowanej wojskowo służbie dla ochrony granic (wybrzeży);

3. inne przypadki gwałtu publicznego, określone w §§ 85. do 88. pow. ust. karn., oraz podpalenie (§§ 166. do 168.), jeżeli odnośne czyny karygodne

popelniono na własności, należącej do skarbu woj-
skowego lub skarbu obrony krajowej, albo też zo-
stającej pod zarządem tego skarbu lub utrzymywanej
przezeń w ruchu, albo wreszcie z zagrożeniem osób,
wymienionych pod punktem 2.;

4. nadto czyny karygodne, określone:

- a) w artykułach I., II. i IX. ustawy z dnia 17. gru-
dnia 1862, Dz. u. p. Nr. 8 z roku 1863;
- b) w ustawie o środkach wybuchowych z dnia
27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134;
- c) w ustawie z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p.
Nr. 41, o zabezpieczeniu telegrafów podmor-
skich;
- d) w §§ 66. do 69. ustawy o służbie wojskowej
z dnia 5. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 128;

5. dawania pomocy do jednej z oznaczonych
powyżej zbrodni (§§ 211. do 219. pow. ust. karn.).

Czyny karygodne, przytoczone pod 2 i 3,
podlegają nawet wtedy wyłącznie właściwości są-
dów wojskowych, jeżeli jeden i ten sam czyn po-
pelniony będzie nie tylko na oznaczonych tamże
osobach lub na określonej tamże własności albo
z zagrożeniem tych osób, lecz także na innych
osobach, na ich własności lub z zagrożeniem innych
osób.

§ 3.

Sądy wojskowe stosują powszechną ustawę
karną oraz uzupełniające ją postanowienia karne.

Postępowanie odbywa się według postanowień
i przepisów ustawowych, obowiązujących w sądach
wojskowych.

Pisma drukowe, skonfiskowane przez władzę
bezpieczeństwa lub z polecenia prokuratora z powodu
jednego z czynów karygodnych, wymienionych
w § 2., należy bezzwłocznie oddać sądowi woj-
skowemu.

§ 4.

Postępowanie sądów wojskowych ma się
ograniczyć do przydzielonych im czynów kary-
godnych (§ 2.) i nie uwzględniać innych czynów
karygodnych. Gdyby za te inne czyny karygodne
ścigały kogoś sądy cywilne, winny one przy wymie-
rzaniu kary uwzględnić odpowiednio karę, nało-
żoną przez sąd wojskowy.

§ 5.

Rząd określi w drodze rozporządzenia, kiedy
niniejsze rozporządzenie cesarskie przestanie obo-
wiązywać. Śledztwa, które w tym czasie nie będą
jeszcze ostatecznie załatwione wyrokiem sądu woj-
skowego, przechodzą do sądów cywilnych.

§ 6.

To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie
w dniu ogłoszenia.

§ 7.

Wykonanie jego polecam Ministrom spraw
wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony krajowej
w porozumieniu z Ministrem wojny.

Bad Ischl, dnia 25. lipca 1914.

Franciszek Jozef wkr.

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Hochenburger wkr.

Heinold wkr.

Forster wkr.

Hussarek wkr.

Trnka wkr.

Schuster wkr.

Zenker wkr.

Engel wkr.

Morawski wkr.